

Ο Σύλλογος Καλλιτεχνών Εικαστικών Τεχνών Βόρειας Ελλάδας (ΣΚΕΤΒΕ) καλείται να τιμήσει και να αφιερώσει τα έργα του στο έτος 2009, στο έτος Γιάννη Ρίτσου. Οι εικαστικές του δημιουργίες, σαν παράθυρα ανοιχτά, τηρούν και πράττουν εκείνη την φράση που ο Κωστής Παλαμάς διατύπωσε για τον Ρίτσο «Παραμερίζουμε ποιητή για να περάσεις», με αναδυόμενες ποιητικές εικόνες, αξιόλογα δείγματα πολιτισμικής δημιουργίας και ενός καλλιτεχνικού περιεχομένου που στοιχία συγκινησιακά, κοινωνικά και ιδεολογικά έχουν ρόλο πρωτεύοντα.

Βασιζόμενος ο κάθε καλλιτέχνης, αρχικά, στην εσωτερικότητα του αναζητά τους τρόπους εκείνους που θα τον συνδέσουν με την δύναμη που η τέχνη κατέχει. Αυτή η δύναμη, μέσα από ένα προσωπικό, υπαρξιακό και καλλιτεχνικό αμάλγαμα, αναδύει το αίσθημα του κοινού, του συλλογικού και εθνικού και κατ' επέκταση του οικουμενικού, αφού η έννοια της ταύτισης, της συνύπαρξης των εικαστικών στοιχείων αποκαλύπτουν στον θεατή την αισθητική αυτή ποικιλομορφία που σκοπό έχει να μοιραστεί απλόχερα πέρα από κάθε κουλτούρα. Να συλλάβει τον τρόπο που τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του καλλιτέχνη, του συλλόγου, του πολιτιστικού φορέα να μην μοιάζουν χωρισμένα, να φυτρώνουν εκείνα τα χέρια που θα ενώνουν τα κενά, να πλάθουν αυτήν την εικαστική συνείδηση που το κάθε έργο της να αποτελεί μία έξοδο για τους επόμενους.

Η ποιητική, όσο και η εικαστική, προσφορά του Γιάννη Ρίτσου μας προτρέπει να μάθουμε τι να παραδώσουμε στον κόσμο και τα μέλη του Συλλόγου καλούνται την μιλιά του ποιητή της Ρωμιοσύνης να την κάνουν γλώσσα και σκέψη αυτού του κόσμου. Αποκομίζουν από την ζωή και το έργο του την έννοια της λυρικότητας, της αγωνιστικότητας, της ελευθερίας και προσελκύουν στοιχεία εικαστικά, και όχι μόνο, που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην ανατρεπτικότητα. Να γίνουν σύμβολα του πνεύματος, της αντίληψης της λαϊκότητας του Ρίτσου μιας και μέσω αυτής ο άνθρωπος συναντά την εθνική του αυτογνωσία, την κοινωνική του υπόσταση, την συγκίνηση που το αίσθημα της ανθρωπιάς κατορθώνει να ανεμίσει σημαίες, να μετρήσει θαλασσινά βότσαλα, να στείλει μηνύματα ελευθερίας κρατώντας ένα κόκκινο γαρύφαλλο, περπατώντας στο δάσος και με την ζυγαριά του δικαίου να βρεί λέξεις και νοήματα.

Ο Σύλλογος Καλλιτεχνών Εικαστικών Τεχνών Βορείου Ελλάδος μέσα από την επικοινωνία του με τον ποιητή εκφράζει με τα έργα του ποιητικούς αντικατοπτρισμούς στην τρέχουσα γλώσσα του, τον μαγικό του ρεαλισμό, τον γόνιμο συμβολισμό του και αναδεικνύει ότι και ο Ρίτσος θα επιθυμούσε: το έργο του σαν «λύρες χρυσές, κρυμμένες καλά στις σχισμές του τοίχου από χρόνων παλιού σπιτιού» να βρεθεί ίσως και αργότερα.

Αραμπατζή Άννα, Ιστορικός Τέχνης

Πανεπιστήμιο Essex, Λογοτεχνία και Ιστορία Τέχνης